

толкови осѣщаше съ благодареніе че са възражда дързновеніето му и любовта му за добродѣтельта. Испыт-вамъ, викаше той, като говоряше на Ментора, туй което вый ми казвахте, и което азъ не можахъ да повѣр-вамъ, освѣнь на опытъ; порокътъ са навива само съ бѣганье. О мой татко, колко ма сж обычали Боговетъ дѣто ми сж дали вашата помощъ! Азъ заслужвахъ да бѣдъ лишень отъ нея, и да бѣдъ оставень на себеси. Отъ сега азъ не са боіж освѣнь отъ страститъ си. Ед-на любовта е помного страшна отъ колкото сичкытъ коработрошенія.

